

РЕШЕНИЕ

№ 13331

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **1581** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/. Делото е образувано по жалба от С. К., [дата на раждане], гражданин на И., притежаващ паспорт № V9739960, издаден на 17.05.2022 г. от И., чрез процесуален представител, срещу анулиране на виза №[ЕИК], издадена на 03.12.2025 г., постановено от Завеждащия консулска служба при Посолството на РБ в Д., И. и обективизирано в Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за анулиране на виза за дългосрочно пребиваване от 18.12.2025 г.

В жалбата и в представената по делото писмена защита жалбоподателят счита, че анулирането е незаконосъобразно и издадено в противоречие с материалния и процесуалния закон, поради което иска отмяната му. Изложени са твърдения, че анулирането не отговаря на изискването на чл. 59, ал.2, т.4 АПК, тъй като липсват конкретни фактически основания за издаването му. Отделно от това се сочи, че жалбоподателят е представил всички основни документи, удостоверяващи целта и условията за пребиваването му-валиден трудов договор с български работодател, предоставен достъп до пазара на труда, осигурено настаняване и медицинска застраховка, поради което извода, че липсват основни документи, потвърждаващи целта на пребиваването е необоснован. Посочва се, че оспорваният акт противоречи на принципите, произтичащи от правото на ЕС, тъй като анулирането на визата обезсмисля вече приключила процедура по предоставяне на достъп до пазара на труда. Отделно от това се твърди, че е налице положително становище на ДАНС, но дирекция „Миграция“ не е участвала в съгласувателната процедура. Твърди се, че не е посочено кои документи се приемат за недостоверни и в какво се изразяват твърдените съмнения относно

тяхната автентичност. По същество се иска отмяна на анулирането и връщане на компетентния орган за ново разглеждане.

Ответникът Завеждащ консулска служба в посолството на Република България в Д., И., редовно призован, не се явява и не изпраща представител, респ. не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

С молба за издаване на виза с вх.№ 2500771.3 от 21.11.2025 г. (л. 60) жалбоподателят С. К., [дата на раждане] , гражданин на И., е подал в Посолството на Република България Д., И., искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване вид „D“. В заявлението жалбоподателят е посочил, че е неженен, в графата за цел на пътуването е посочил като причина работа, посочва и работодател - „Бира Бокс София“ ООД. Посочил е планирана дата на пристигане 22/23.12.2025 г., и планирана продължителност на престоя до 2029 г. Посочено е, че разходите за пътуване и издръжка по време на престоя на кандидата се покриват от работодателя му.

Към заявлението са приложени: медицинска застраховка, копие от документ за самоличност на жалбоподателя (л.20), копие от документ за самоличност на жалбоподателя - анулираната виза (л.24), трудов договор между Бира Бокс С. ООД и С. К. (л.18-20), Декларация от Г. Д. Г. с ЕГН: [ЕГН], лична карта №АА2187075, адрес: [населено място], местност Стража701 130Е, с която декларира, че притежава собствено жилище по нотариален акт № 132, том III, рег.№ 5014, дело 449 от 13.06.2025 г., намиращо се в [населено място], [община], район Върбница, [улица], което предоставя на 14 лица с индийско гражданство, съгласно §1 т.20 ДР на ЗЧРБ, едно от които е жалбоподателят (л.21), Свидетелство за съдимост на С. К., издадено от Регионална служба за паспорти, Д. към Министерството на външните работи в И. (л.65), самолетен билет от Д., И. до С., България от 23.12.2025 г.

На 03.12.2025г. е издадена виза №[ЕИК] от Завеждащия консулска служба при Посолството на РБ в Д., И. по заявлението на жалбоподателя.

На 18.12.2025 г. е издадено оспорваното анулиране на виза вид „D“ № V9739960, важаща до 22.06.2026 г. от Завеждащ консулска служба в Посолство на Република България в Д., И.. Като правно основание е отбелязано „чл. 10, ал.1, т. 17 и т. 24 ЗЧРБ - „При допълнителната проверка е установено, че липсват основни документи, потвърждаващи целта на престой в РБългария. Налице са основателни съмнения за формално изпълнение изискванията на ЗЧРБ и НУРИВОВР, с цел получаване на виза и последващо пребиваване на територията на страната или вторична миграция към страните от З. Европа“.

От ответника е са представени Заповед № 95-00-26/16.01.2025 на Министъра на външните работи относно компетентността за издаване на решения за отказ от издаване на визи по чл.10 ЗЧРБ, с която възлага вземането на решения за отказ за издаване на визи на основанията по чл.10 ЗЧРБ на директорът на Дирекция „КО“, началникът на отдел „НВЦ“ и служителите в отдел „НВЦ“ ангажирани със съгласуване на и проверки на заявленията за издаване на визи; Заповед №7/22.02.2024 г. на Посланик Н. Я. за възлагане на функциите по обработване на заявления за издаване на визи и работа с НВИС на С. Ц. П.; Пълномощно № Ко-34.1-118 от 04.02.2026 г. на завеждащ Консулска служба С. П. за упълномощаване на Главен експерт И. Н. А..

В хода на съдебното производство е получено писмо от ДАНС от 13.03.2026 г. (л.52), с което уведомява съда, че съгласувателна процедура по подаденото от С. К. заявление е проведена и е изразено положително становище, с което жалбоподателят не е бил идентифициран като заплаха за националната сигурност.

В съдебното производство е получено и писмо от Дирекция „Миграция“, с което уведомява съда, че не участва в съгласувателна процедура по издаване на виза вид „D“. В писмото се посочва, че е

получено положително становище от Агенцията по заетостта (л.54). След постъпването на това положително становище, от дирекция „Миграция“ е изпратено уведомително писмо от 13.10.2025 г. до упълномощен представител на работодателя с копие до дирекция „КО“ във връзка с предприемане на действия по подаване на заявление за издаване на виза вид „D“ (л.17)

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Подадената жалба е от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, след получаване на анулиране на виза на 22.12.2025г.

Разгледана по същество, подадената жалба е основателна по следните съображения.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган. Разпоредбата на чл. 9г от ЗЧРБ регламентира органите, които могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи- оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол. В случая анулирането на виза е подписано от С. П. в качеството му на Завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в Д., И. и съгласно заповед №7/22.02.2024 г. на Посланика в Посолство на Република България в Д., считано от 22.02.2024 г., той има правото да обработва заявленията за издаване на визи като компетентно длъжностно лице. /л.28/. Посочената заповед №7/22.02.2024. е издадена въз основа на заповед № 95-00-26/16.01.2025г. на Министъра на външните работи, съгласно която ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на РБ определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да издават разрешения, респ. откази за виза. Следователно, оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ.

Отказът е издаден в писмена форма - спазен е изискуемия стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Формалният преглед на съдържанието на отказ води на извода, че в него се съдържат реквизитите по Приложение № 7 НУРИВОВР, изискуеми и от общите изисквания на АПК, в съобразителната му част са посочени поредният номер и датата на заявлението на чужденеца, посочена е разпоредбата от приложимия нормативен акт – чл. 10, ал. 1, т. 17 и т.24 ЗЧРБ, формирани са правни изводи.

Макар да съдържа горепосочените реквизити, настоящият съдебен състав счита, че оспорваният акт не съдържа конкретни фактически основания, въз основа на които е прието, че са налице основанията по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ. В това отношение са основателни доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че отказът не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

В случая са налице правни, но не и конкретни фактически основания, които са послужили на консулското длъжностно лице за постановяване на анулирането на визата, като не става ясна кои са основанията и причините за промяна на решението на компетентния орган и то в рамките на няколко дни да издаде виза и впоследствие да я отмени. Съдът намира, че административният орган не е обосновал, като не е изложил точни и ясни мотиви защо приема, че са налице предпоставките по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 ЗЧРБ. Съгласно тези разпоредби, административният орган отказва издаването, съответно може да анулира дългосрочна виза, когато чужденецът не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит; както и когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешените срок за пребиваване. След анализ на приложените към заявлението за издаване на виза доказателства е дължим извод, че в случая липсват конкретни фактически основания за

издаване на акта, които да са относими към правните основания, послужили за постановяване на оспорения отказ, с което е нарушена императивната норма на чл.59, ал.2, т.4 АПК. Не е извършен фактически и правен анализ на представените от заявителя документи и липсва каквато и да е логическа обосновка на направените правни изводи, базирана на конкретни фактически данни.

Безспорно административният акт следва да съдържа фактическите основания за неговото издаване. По същество те представляват юридическият факт (респ. фактическият състав), от който органът черпи упражненото от него субективно административно право. Това са конкретните факти, въз основа на които същият е счел, че следва да упражни предоставената му компетентност и на базата на които се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразност на акта. В конкретната хипотеза не са изложени фактическите основания, а е налице само преповтаряне на правната норма на чл.10 ал.1 т.17 и т.24 ЗЧРБ. Липсва обсъждане на представените от жалбоподателя документи и изясняване на въпроса защо административният орган приема, че „При допълнителната проверка е установено, че липсват основни документи, потвърждаващи целта на престой в РБългария. Налице са основателни съмнения за формално изпълнение изискванията на ЗЧРБ и НУРИВОВР, с цел получаване на виза и последващо пребиваване на територията на страната или вторична миграция към страните от З. Европа“.

Към заявлението за виза първоначално е приложен трудов договор с „Бира Бокс София“ ООД. Жалбоподателят е получил и положително становище от Агенцията по заетостта. Чрез тях жалбоподателят е доказал целта на заявеното пътуване –предоставяне на труд. Жалбоподателят е посочил и доказателства за условията на престоя си в Република България - декларация от Г. Д. Г. че притежава собствено жилище по нотариален акт № 132, том III, рег.№ 5014, дело 449 от 13.06.2025 г., намиращо се в [населено място], [община], район Върбница, [улица], което предоставя на жалбоподателя, съгласно §1 т.20 ДР на ЗЧРБ, като въз основа на всички тези документи и проведената съгласувателна процедура първоначално е издадена виза, а впоследствие е издадено опорваното анулиране без посочване на конкретни фактически основания. Нито в анулирането, нито в представените по делото писмени доказателства кое налага извода, че е налице съмнение за вторична миграция и кои са тези държави, към които жалбоподателят има намерение да мигрира. При липсата на каквито и да било фактически мотиви, съобразени с особеностите на конкретния случай и намерението на жалбоподателя, съдът е поставен в невъзможност да провери, дали са спазени изискванията на материалния закон за анулирането на визата. Липсата на ясни фактически и конкретни съответстващи им логически правни основания в издадения административен акт представлява съществен порок, който води до неговата незаконосъобразност. Липсата на мотиви съгласно т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по тълкувателно дело № 4/2002 г., което е задължително за съдилищата на основание чл. 130, ал. 2 от ЗСВ, във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт.

По изложените съображения се налага краен извоз, че оспореното анулиране на виза вид „D“ за дългосрочно пребиваване №[ЕИК] е незаконосъобразно на основание чл. 146, т.2, т.3 и т.5 от АПК, поради което следва да бъде отменено. Преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. С оглед на така установената незаконосъобразност на акта, при новото разглеждане, административният орган следва да извърши преценка на релевантните обстоятелства и факти в контекста на приложението на ЗЧРБ. Органът трябва не само да установи фактите относно условията на престой, но трябва да анализира и представените по делото писмени доказателства. Доказателствената тежест за установяване на всички относими факти и обстоятелства, съгласно чл. 170, ал. 1 АПК, е на административния орган.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Първо

отделение, 21 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от 28.01.2026 г. на С. К., [дата на раждане] , гражданин на И., притежаващ паспорт № V9739960, чрез процесуален представител, анулиране на виза №[ЕИК], издадена на 23.12.2025 г., постановено от Завеждащия консулска служба при Посолството на РБ в Д., И. на основание чл.10 ал.1 т. 17 и т.24 ЗЧРБ.

ИЗПРАЩА преписката на Завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в Д., И. за ново произнасяне при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: